

MICHAELA AUJEZDSKÁ BEZ DOBRÉ VŮLE *to nejde*

SETKÁNÍ S MALOU NATÁLKOU A JEJÍ MAMINKOU JSEM SE TROCHU BÁLA. ASI JAKO KAŽDÝ, KDO BY PŘEDEM VĚDĚL, ŽE HOLČÍČKA PROŠLA VELKÝM UTRPENÍM, PŘEŽILA NĚKOLIK OPERACÍ MOZKOVÉHO TUMORU A ZŮSTALY JÍ JEN ZBYTKY ZRAKU.

Jenže když Michaela Aujezská přišla ruku v ruce se svou osmiletou dcerkou, s níž jezdí z Českých Budějovic na pravidelné kontroly do pražského Motola, stačilo pár minut a Naty mě prostě dostala. Svou bezprostředností, temperametem, inteligencí, šikovností i neuvěřitelně pozitivním přístupem k životu. Popovídaly jsme si o želvách, o Nohavicovi, Svěrákovi s Uhlířem a o Mládkovi, jehož Jožina z bažin Natálka miluje, o aerobiku, o oblíbených hračkách, o kamarádech a kamarádkách ze školy i o tom, jak se hledají „kešky“ – poklady. Přiznám se, že o tom nemám ani páru, ale Natálka mi všechno jasně a srozumitelně vysvětlila. Žádné nářky ani zakaboněná tvářička, ale smích, zvědavost a otevřenost ke světu, z něhož sice vidí jen rozmazané obrysy a barevné plochy, ale přesto jej chce poznávat stejně dychtivě jako její vrstevníci. Nebo možná ještě dychtivěji, protože to oproti nim má neskonale těžší.

S HUMOREM PROTI NEMOCI

S její maminkou jsme si pak povídaly nejen o tom, co malou potkalo a s čím vším se musela vyrovnat ta velká, ale hlavně o nadaci Sluníčko pro děti, která pomáhá zdravotně handicapovaným dětem. Dokud se něco podobného nestane vašim nejbližším, nejspíš se nad tímhle problémem nijak hlouběji nezamyslíte. Je tu přece stát, který má pomáhat handicapovaným. Jenže ono je to všechno trochu jinak a rodiče musejí svádět neustálý boj o to, aby se jejich postižené dítě vůbec mohlo zařadit do normálního života. Natálka se narodila úplně zdravá, ale ve třech letech se u ní objevily první příznaky zhoršujícího se

vidění. Až na neurologii ve FN Motol v Praze byl tehdy pětileté holčičce diagnostikován tumor na mozku. Ten mezitím agresivně rostl a zničil přitom oční nervy. Následovala okamžitá operace a dlouhodobý pobyt v nemocnici. „Když nemoc postihne vaše dítě, je to mnohem horší, než když s ní musí bojovat člověk sám,“ říká Michaela Aujezská. „Věděla jsem, že nádor je tak obrovský, že se nedá odstranit najednou a že i když první operace dopadla dobře, čekají ji další. Nikdy jsem ale dceři nelhala a snažila jsem se jí dětským způsobem vysvětlit, co se s ní bude dít, aby pak nebyla zaskočená. I když se pan docent Tichý, který Natálku operoval, i další lékaři a sestřičky v Motole chovali velmi vstřícně, nemocniční prostředí je hodně skličující. Často v něm vládne nervozita a strach, jež se z matek přenáší na děti. Tak jsem se rozhodla, že my budeme nemocici čelit optimismem, humorem a bojovností. I když byly chvíle, kdy do humoru bylo hodně daleko... Natálka je statečná holka, říkaly jsme si, že spolu všechno zvládneme, a já jsem si odmítala připustit, že by to třeba mohlo dopadnout špatně.“

Nikdy mě nenapadlo, že pouhé povzbuzení či vyslyšení už pomoc je

CO JE NADSTANDARD?

Po návratu domů ovšem nastala další etapa, která není o mnoho snazší. Michaela maximálně pomáhá její nejbližší, ale bylo třeba vrátit se do práce a poté začít organizovat školní docházku. „Bez našich, hlavně bez mamky, která kvůli hlídání Natálky odešla ze zaměstnání, bych to asi nezvládla,“

Pro Vlastu se Natálka vyfotila s kamarády

říká Michaela. Skvěle zafungoval také její partner, který jí byl oporou po celou dobu Natálčiny nemoci, pomohli jeho rodiče, prarodiče Natálky z Moravy, občas se zapojil i dívččin otec. „Něméně samotné vyučování, příprava na něj i doprovod dítěte, třeba jen na oběd, vyžaduje přítomnost vysokoškolsky vzdělané asistentky. Na její plat ovšem krajský úřad ze svého rozpočtu vyčleňuje 9000 Kč měsíčně,“ vysvětluje Natálčina maminka jen jeden z problémů. Ani já neznám žádnou absolventku vysoké školy se zaměřením na speciální pedagogiku, které by na živobytí stačila tato částka. Koupit prvňáčkovi slabikář v Braillově slepeckém písmu a s trojrozměrnými obrázky, které si může ohmatat, znamená mít ušetřeno patnáct tisíc korun. A protože „nadstandardní“ hmatové pomůcky nikdo nehradí, musí rodiče, nejsou-li bohatí, shánět finanční podporu. A to už nemluvíme o počítači s hlasovým výstupem, bez něhož se v blízké budoucnosti dítě se zrakovým či pohybovým postižením neobejde. I ten si musí rodiče zaplatit sami.

BĚH NA DLOUHOU TRATĚ

„Jenže existují i mimoškolní aktivity,“ dodává Michaela Aujezdská. „Naty odmalička lyžuje, začala už ve dvou letech, kdy ještě viděla. Chodí na keramiku a na angličtinu, projela s námi na kole celou jižní Francii, cvičí aerobik, protože se jí speciálně věnuje mladá cvičitelka Denisa Klímová, a začala hrát golf. Ne ze snobismu, ale proto, že se nám podařilo najít přes nadaci Leontýnka dalšího skvělého trenéra Ládu Ťupu z Hluboké, který je ochoten pracovat s postiženým dítětem. Bez dobré vůle a dobrého srdce je totiž takřka nereálné, aby se postižené dítě mohlo věnovat sportu nebo se třeba učilo hrát na nějaký nástroj. Vždycky to znamená práci a čas navíc pro toho, kdo se výuky ujme,“

Golf ji učí trenér Láda Ťupa na GC v Hluboké nad Vltavou

Ski areál Lipno věnoval Naty roční permanentku a ona je tu na lyžích jako doma

Naty se na kole, které je spojené s máminým, nebojí, projela tak francouzskou Provencí

říká maminka Natálky. Ostatně ona nejlépe ví, že péče o zrakově postižené dítě je běh na dlouhou trať, kde na každém kilometru číhá nějaká překážka.

Poznala, jak důležitá je i podpora psychická. „Stalo se mi už několikrát, že se ozvali rodiče, kteří se dozvěděli, co se Natálce stalo a jaký kus cesty se jí už podařilo ujit – že dnes chodí do normální školy a žije plnohodnotný život, že jim Natálčin případ dává naději a sílu, že i jejich dítě to zvládne. Nikdy dřív mne nenapadlo, že pouhé povzbuzení, vyslyšení a informace už vlastně pomoc je...“ ■

SLUNÍČKO PRO DĚTI

Nadace byla založena v září 2008 a od té doby získala od sponzorů a dárců milion korun, které byly rozděleny mezi dvanáct zdravotně postižených dětí. „Zpočátku jsme na potřebné děti dostávali tipy od lidí z okolí,“ říká Jana Alfery, která je jednou ze čtyř zakladatelů Sluníčka pro děti. „Ale když jsme si zřídili webové stránky a začali o sobě dávat víc vědět, přicházely další žádosti o pomoc. Při jejich posuzování spolupracujeme s renomovanými odborníky – lékaři.“

Žádosti musejí být řádně doložené, aby nedošlo k nějakému podvodu, a my pak přímo financujeme různé zdravotní pomůcky jako polohovací lehátka, vozíky, pomůcky k integrované výuce a podobně. Veškeré získané peníze jdou na pomoc dětem, všichni v nadaci pracujeme jako dobrovolníci. Více se dozvíte na www.slunickoprodeti.eu.

ŽENY DOKÁŽOU ZÁZRAKY

Také v letošním roce pokračuje seriál Vlasty o ženách, které si rozhodně zaslouží pozornost. Setkáte se s dámami, o nichž se třeba moc nemluví, ale prožily pohnuté životy, dokázaly neuvěřitelné věci, prokázaly odvahu, sílu a laskavost. Znáte nějakou zajímavou ženu?